

SADRŽAJ

Predgovor prvom izdanju	1
Predgovor drugom dopunjenom i proširenom izdanju	3
Život – smrt – život	5
Seksualni čin, začće i inkarnacija	17
Karmički krug	23
Niti koje povezuju inkarnacije	33
Opis nekoliko života pre i posle sadašnje inkarnacije .	43
Planete u 12. kući	55
Saturnova karma	73
Kolektivna karma Saturna	85
Poslednja Mesečeva konjunkcija	91
Prva Mesečeva konjunkcija	103

Mehanizam prve i poslednje konjunkcije ☽	113
Retrogradne planete	117
Mesečevi čvorovi	131
Karmički uticaj čvorova po kućama	135
Karmički uticaj čvorova po znacima	157
Južni čvor	167
Severni čvor	177
Aspekti i konjunkcije sa čvorovima	185
Konjunkcije sa ☿	203
Konjunkcije sa ♁	213
Horoskopi prošlih i budućih života	219
Karmički ciklusi	241
Tehnike određivanja vremena	253
Stvaranje Karme	283
Prevazilaženje karme	299

ŽIVOT – SMRT – ŽIVOT

Natalna astrologija treba da odgovori na pitanje ŠTA je to što će se desiti u nečijem životu. Prognostička astrologija nam daje vremenski uvid i odgovara na pitanje KADA će se to desiti. Cilj karmičke astrologije je pak najdublji, jer treba da nađe svrhu i da pronade nevidljivu sponu koja povezuje različite inkarnacije jedne duše. Dakle, karmički astrolog treba da odgovori na pitanje ZAŠTO se nešto sada dešava. On svojom pronicljivošću treba da prepozna različite uloge i „maske” pod kojima se ta Duša vekovima skrivala.

Svaki horoskop opisuje celokupan život, uključujući i smrt. Smrt je sastavni deo života. U natalnoj karti posle osme kuće postoje još četiri. Zašto bi se onda sve završilo u osmoj, pa zvala se ona i kuća smrti ? Dakle, iz te mape se može saznati mnogo više, a to je razvoj duše od jednog rođenja, preko smrti, do sledeće inkarnacije. Čovek svakodnevno doživljava promene koje liče na „male smrti”.

To se dešava preko mehanizma gubitka svesti. Najočigledniji primer je prelazak iz budnog stanja svesti u stanje sna, no to nije i jedini. Doživljaj smrti neki koji su doživeli kliničku smrt opisuju kao prolazak kroz tunel. Šta se zapravo dešava u tom tunelu?

Radi se o tome da su život i smrt usko povezani, jer isti trenutak u kome je neko izdahnuo u jednoj inkarnaciji opisuje začće u sledećoj. To začće odigrava se upravo u procepu između života i života, dakle u tunelu koji smrću nazivamo. Taj tunel koji je predstavljen osmom kućom istovremeno opisuje trenutak smrti, ali i seksualni čin i trenutak začća koji se isto tako u tunelu odigrava. Iako to jeste isti čin i “trenutak”, to ne znači da će se osoba odmah roditi, odnosno nakon 9 meseci od kada je završila svoj prethodni život. Naše poimanje vremena ne poklapa se sa vremenskim jedinicama koje neka Duša provede u tom međustanju koje smo nazvali bivstvovanjem u tunelu. Neophodnost oplemenjivanja Duše tim mističnim nivoom postojanja direktno je srazmerna čovekovoj potrebi da pomiri prošlost i budućnost.

Sveprisutna prošlost

Obično nismo ni svesni u kolikoj meri naš svakodnevni život predstavlja sliku prošlosti. Na primer, posmatrajući nebo sa neke pozicije na Zemlji, mi vidimo raspored zvezda od pre nekoliko miliona godina. U tome

i jeste značaj karmičke astrologije. Ono što mi poimamo kao objektivnu realnost jeste *uvek* samo prošlost – a to je posledica naših starih zasluga. Svaka prošloživotna akcija ima svoju današnju reakciju – okolnost. Naime, ljudi koje srećemo, a naročito oni koji su nam bliski, imaju ulogu da nas „podsete” (samim svojim postojanjem) na neki nedovršeni odnos iz nekog prošlog života. To uopšte ne mora biti loše, naprotiv. Mi sada imamo priliku da izlečimo neki odnos, da ne napravimo ponovo istu grešku. Mogli bismo slobodno tvrditi da sve stvari sa kojima dolazimo u kontakt sadrže u sebi *naše* osobine iz prošlosti.

Interesantno je da je i naše telo izvajano od prošlosti. Svakako nam je jasno da je naš um najčešće zaokupljen budućnošću. Čak i u trenucima prividne dokolice, um vredno radi praveći planove, maštajući ili brinući o nečemu. Zvuči vrlo apstraktno da su svi budući događaji već „događeni”. Negde u akaši¹ već postoje sva rešenja, a od naše duhovne snage samo zavisi koju ćemo varijantu privući, tj. da li ćemo živeti po modelu najvećeg smisla ili ćemo robijati svoju karmičku kaznu.

¹ Akašu možemo posmatrati kao polje svih mogućnosti, odnosno kao dati prostor bez vremena.

Mistična uloga sadašnjeg života

Na sadašnjost obično obraćamo najmanje pažnje, a to je velika greška. Upravo se u sadašnjosti krije jedina moć! U tom procepu između “prošlosti” i “budućnosti” spajaju se suprotnosti. Zato čovek i umire, da bi imao to iskustvo jedinstva suprotnosti. U jednom životu on se kategorično bori na strani jednih (npr. jednog naroda ili rase), da bi se u sledećem rodio kao pripadnik onih koji su mu bili najveći neprijatelji. Opet, neprijatelj je onaj koga najmanje razumemo. Znači, sledeći život biće određen takvim okolnostima pod kojima se dolazi do razumevanja protivnika koje prevazilazi granice samo intelektualnog odobravanja. Natus je primoran da to živi, da sve ono što je osuđivao i mrzeo oseti na svojoj koži. Iz tog razloga nikada ne treba suditi i prosuđivati. Osim što nikada nemamo uvid u sve okolnosti koje su nekoga nagnale da učini ovo ili ono, postoji velika opasnost da pređemo u svoju suprotnost i sami postanemo upravo to što toliko osuđujemo, odbacujemo ili ne volimo. Drugačije rečeno, kada nekoga najžešće napadamo mi tada preuzimamo na sebe i deo njegove karme. Taj nam teret nije neophodan, jer je već i naš sopstveni dovoljno težak.

Menjanje budućnosti i prošlosti

Ako je moguće iz natalnog horoskopa videti prošle živote, zašto onda ne bi bilo moguće saznati i šta ćemo

raditi u budućem životu? Naravno da je moguće. Nismo zaboravili na reverzibilnost vremena. Rekli smo da se vreme prošire radijalno. Međutim, to kontaktiranje daleke budućnosti ne bi smelo ni da nas deprimira, niti da nas ulejni. Eventualna spoznaja uloge koja nam je namenjena u budućem životu ne bi smela da nas skrene sa duhovne staze. Upravo smo stigli do vrlo delikatne faze koja nam rasvetljava značaj sadašnjeg života. Od izuzetne važnosti je uloga svakog, i najmanjeg delića sekunde sadašnjosti u ovom životu – jer to je *đ*, a on predstavlja slobodu i konačno oslobođenje od svake uslovljenosti, neminovnosti i sudbine. Stanje svesti *đ* jeste stanje svesti u kome su suprotnosti spojene, a Duša samim tim karmički slobodna – odnosno *prosvetljena*. Upravo u toj sposobnosti čoveka da spoji ono što je njemu naizgled nespojivo leži sva tajna oslobođenja, znanja i sreće. Došavši u to stanje svesti, natus ulazi u centar svog horoskopa i postaje sposoban da menja svoju budućnost, koju tako često zovemo sudbinom. Kada to ne bi bilo tako, tada bi se svi događaji u Univerzumu odvijali haotično, a ceo naš boravak na Zemlji ne bi imao smisla (da ne pominjemo da bi karmički astrolozi bili na jednom dugom, dugom godišnjem odmoru, ako bi ih uopšte i bilo!).

Kad smo utvrdili da možemo uticati na budućnost, nije li onda blisko pameti da bi vredelo pokušati izmeniti prošlost ? Lepo zvuči, još samo da imamo tehniku. Zamislimo da postoji neki bol koji želimo da uklonimo.

U tom slučaju potrebno je *dobrovoljno* otići u “nulu”, tj. dovesti sopstvenu aktivnost na minimum, a pritom ostati svestan. Treba se toliko opustiti i prepustiti da naša energija postane jednaka energiji okoline. Fizičari bi rekli da kinetičku energiju transformišemo u potencijalnu. U tom stanju mirovanja, tj. neopiranja, mi zaista imamo ogroman potencijal da uradimo bilo šta. Dovoljno je da iz tog ravnotežnog stanja pomislimo nešto lepo, da zamolimo da se taj naš bol razgradi ili još bolje da u sebi izgovorimo neku afirmativnu rečenicu koja je usmerena na uspostavljanje pozitivnog stanja stvari i sve ono što se nekada dogodilo, a sada ostalo kao neprijatno sećanje (u podsvesnom delu) ili konkretan neprijatan događaj u okolini ili telesni problem (u nesvesnom delu) – počinje da se menja u smeru dobijanja smisla, a bol, problem ili samo loš osećaj ili sećanje počinje da iščezava. Gledano iz drugog ugla, to predstavlja blagoslov. No, da bismo to shvatili, potrebno je da na vrlo dubokom i tihom nivou dođe do transformacije.²

Prenatalni period

Da zaključimo: onoliko koliko je čovek fleksibilniji, koliko je sposobniji da u sebi i u svom svakodnevnom životu spoji suprotnosti, toliko mu je lakše da prođe kroz “tunel”. Toliko mu je i sama smrt lakša. Znamo da četvrta

² Praktična primena ovog znanja moguća je kroz metode *Duhovne Škole Astrologije*.

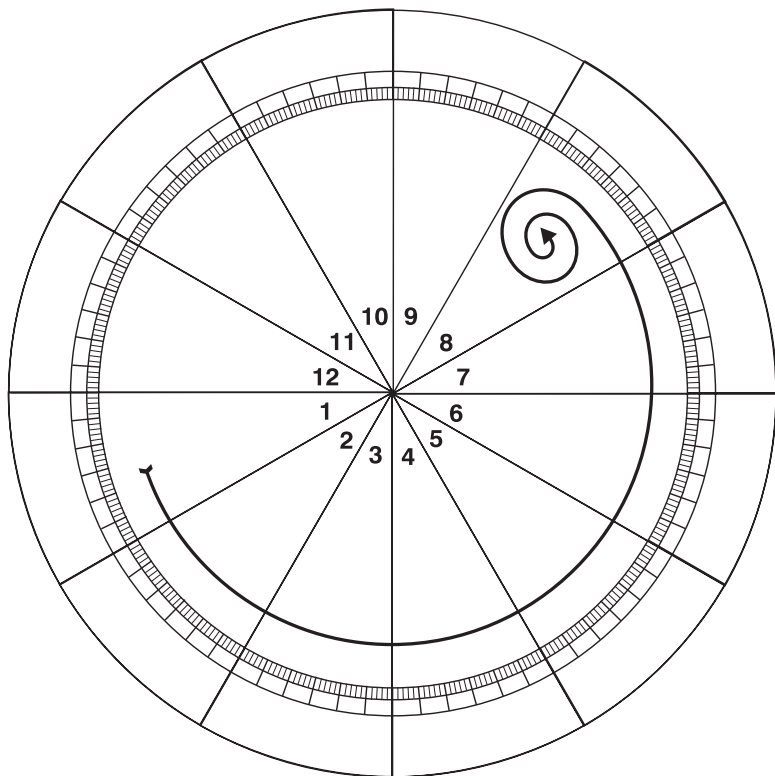
kuća horoskopa opisuje temelj, korene, porodicu i sve ono odakle natus dolazi. U globalu, ona govori i o prenatalnom periodu. Finija slika perioda od začeca do rođenja može se dobiti iz 9, 10, 11. i 12. kuće. Ove četiri kuće u svačijem horoskopu pre svega opisuju prenatalni period (koji traje 9 meseci na Zemlji, dok je za Dušu koja kroz taj period prolazi u pitanju sasvim drugo vreme), odnosno sve ono kroz šta je duša prolazila “između dva života”. Tako kroz devetu kuću (i ♃) duša stiče svoju misiju, svoju svrhu koja je razlog njenog sadašnjeg utelovljenja. U desetoj ona prihvata svoju karmu (upoznaje se sa svojim ♃). Kako se radi o prvim mesecima trudnoće (što opisuju 9. i 10. kuća natalnog horoskopa), to se ove kuće odnose pre svega na suočavanje duše sa njenim zadacima i dugovima na Zemlji, a to je sve vezano za njen fizički nivo postojanja. Upravo u tom periodu i majka donosi odluku da li će tu bebu doneti na svet ili ne, dok je na nivou Duše u pitanju njena³ odluka da li je spremna za novo utelovljenje ili ne. Jedanaesta i dvanaesta kuća, odnosno ♁ i ♀, pletu duhovnu strukturu osobe koja treba da bude rođena. Beba je tada već oživela u majčinoj utrobi. Postoje i specijalni slučajevi kada se izvrši prekid trudnoće u poznim mesecima. Tada i majka preuzima odgovornost. Taj pobačaj je u tom slučaju i deo njene karme, dok onaj u ranim mesecima, dok dolazi do suočavanja Duše sa svojim pravima (nivo 9. kuće) i obavezama (nivo 10. kuće), još uvek pred-

³ Odluka Duše same.

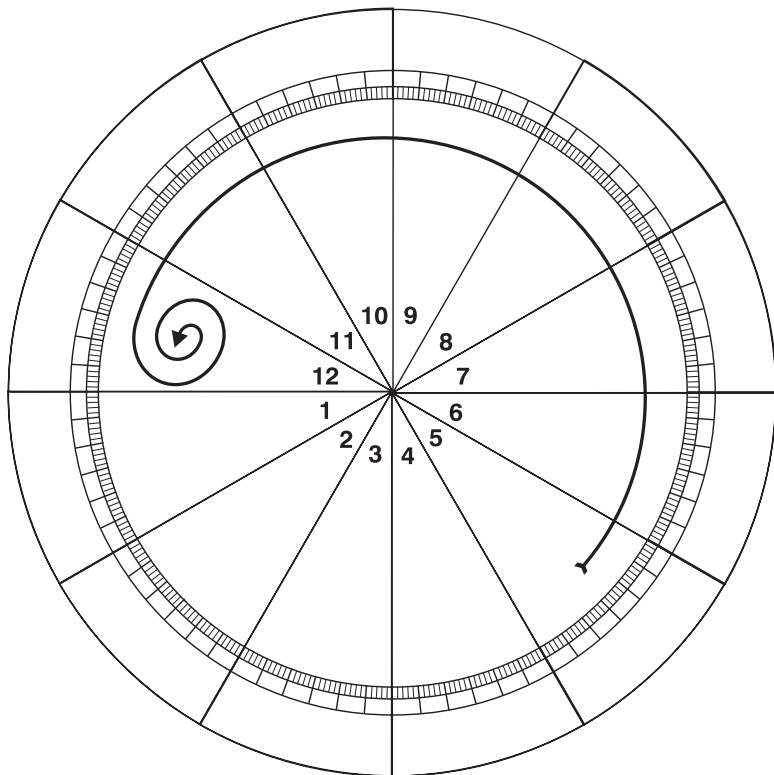
stavlja odluku Duše da li je spremna za novo utelovljenje ili ne, što se samo izražava kroz majku u vidu “njene odluke”, njene “želje” ili “ne-želje” da rodi...

Tri života u jednom

Period od 9. do 12. kuće je prenatalni period u kojem natus živi u majčinoj utrobi dok se ne inkarnira u 1. Period od 1. do 8. kuće je period jednog života.

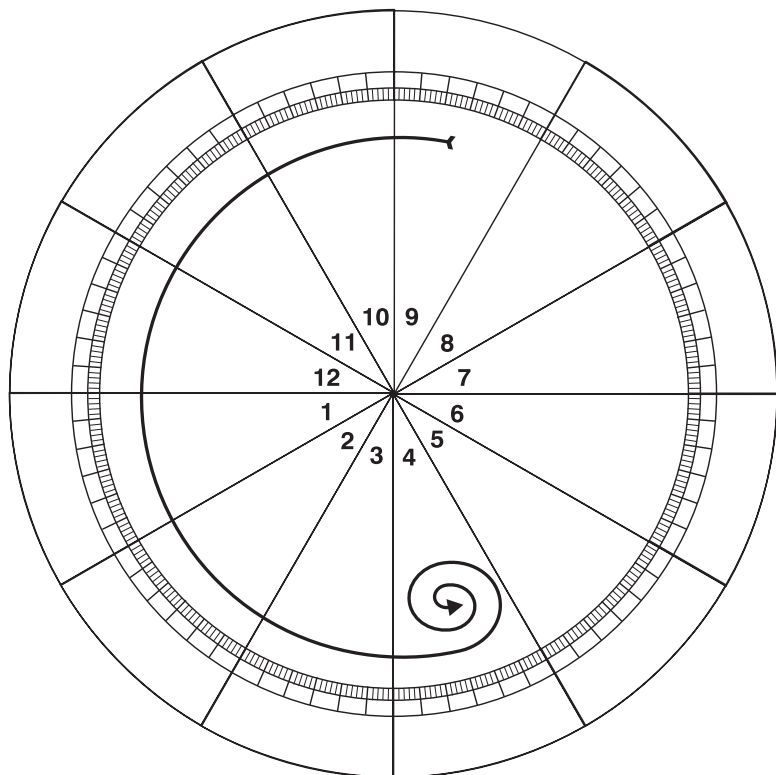

Međutim, horoskop možemo posmatrati i iz drugog ugla, iz ugla spirale, i na taj način u okviru njega posmatrati i druge život. U 8. kući nastupa smrt u jednom životu, *pa stoga 9. kuću možemo posmatrati i kao budući život*, što bi značilo da je 4. kuća zapravo 8. kuća budućeg života. Opet vodena kuća – život završava u vodi.

Ako 1. kuća predstavlja sadašnju inkarnaciju, onda po istom sistemu 12. kuća, kao ona koja prethodi prvoj,

predstavlja 8. kuću prethodne inkarnacije, što bi značilo da 5. kuća predstavlja prethodnu inkarnaciju kao ona kojoj je 12. kuća osma. Dvanaesta kuća je kraj prethodnog života, a 12. kuća je takođe vodena kuća – treća vodena kuća.

Svako od nas ima 3 života koja nosi sa sobom: 1-5-9. Tri vatre, tri života, pri čemu je naš prethodni život onaj koji je ispod Horizonta u petoj kući, naredni je iznad

Horizonta – 9. kuća, a sadašnji – 1. kuća. Mi nismo iz jednog komada kao što nam se čini – postoje još dva nas koja vibriraju u drugim vremenima. Možemo se zapitati zašto još dva zašto ne još tri, odnosno zašto model od 3?

Kraj prethodnog života predstavlja vodena kuća (12), kraj ovog vodena kuća (8), kraj budućeg vodena kuća (4) – **model 3 vode** – a voda je sve, voda je život. U njoj je sadržana tajna života. Svaka voda ima tri stanja: gasovito, tečno i čvrsto i ona predstavljaju tri vida postojanja. U trenutku 4-8-12 događa se trostepeni proces. Dvanaesta kuća je smrt iz prethodne inkarnacije, a sam kraj 12. rođenje u ovoj inkarnaciji. Ljudi plaču pri rođenju jer su prepadnuti od smrti koju prolaze neposredno pre novog rođenja, jer smrt u jednom je rađanje u drugom životu. Smrt je ulazak u tunel, začće se odvija u tunelu, kao i što se i rađamo izlaskom iz tunela. Drugim rečima, voda ima u sebi iskustvo smrti jednog života (8 od 5), iskustvo rađanja u drugom životu (12 od 1) i iskustvo začća u budućem životu što je četvrta kuća od devete (12). Taj trostepeni proces se non-stop odvija u svim stvarima. Suština jednog života je da te tri stvari stalno, stalno funkcionišu. Postoji tačka (stanje) u kojoj je voda istovremeno i tečna i gasovita i čvrsta. Ta tačka je kada je temperatura skoro na nultom stepenu i pod veoma specifičnim pritiskom. To stanje se događa ulaskom u osmicu, odnosno ulaskom u spiralu u kojoj je neophodno da se nabije pritisak da bi se ušlo u vreme unutar vre-

mena što vodi do veoma tihih nivoa na kojima je voda skoro došla do nule. I taj pritisak omogućava iskustvo trostepenog stanja vode.

Postizanje tog stanja u našoj svesti dovelo bi do toga da budemo celoviti, jer celoviti smo ako imamo tri svoja tela u jednom. Naše objektivno postojanje predstavlja samo 1/3 nas jer imamo zapravo tri dela sebe u tri vremena. Druga dva dela egzistiraju u našoj prošlosti koja je prošla samo u pravolinijskom vremenu, ali u kružnom vremenu nije prošla. Vreme je samo naš način da opisujemo stvari, a realno mi živimo i u prošlom vremenu, kao i u onom ispred nas, samo što u jednom načinu gledanja – pravolinijskom definišemo budućnost i prošlost i sadašnjost. Iz ugla kružnog vremena naš budući život odigrava već u trenutku kada smo u ovom životu rođeni

Iskustvo sa *vodama* je iskustvo dodira sa našom suštinom izraženo kroz kod tri u jedan. Gde ćemo živeti kojim delom sebe zavisi od onoga za šta smo ostali snažno vezani, odnosno odrediće odnosi koje smo imali prema nečemu ili nekome.